

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Iudaeis qui in creta fuerunt, quomodo illis temporibus multi fidem
Christianam susceperint. Cap. XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

illius prouinciæ incolas magnopere ad pietatem incitauit. Siluanus in aliis etiam vitæ officiis magna suæ bonitatis ostendit indicia. Nam cum clericos ex litigantium controuersis quæstum facere videret, deinceps neminem ex clero Iudicem esse permisit, sed acceptis supplicantium libellis, vnum ex fidelibus laicis, quem æquo & bono fauere pro certo cognosceret, ei causarum cognitionem concedidit, sicque litigantes contentione & controuersia liberauit. His de causis Siluanus maximam gloriâ apud omnes conciliauit. Hæc de Siluano quanquam ab instituto videtur fortasse aliena, non tamen sine vtilitate legentium sunt à nobis commemorata. Sed iam redeamus, vnde sumus digressi, Maximiano igitur ad episcopatum Constantinopolitanum delecto, Bassio & Antiocho Cofs. ad octauum Calend. Nouembris, ecclesiæ status pacatus & tranquillus fuit.

De Iudæis qui in creta fuerunt, quomodo illis temporibus multi fidem Christianam susceperint.

CAP. XXXVII.

Eodem ferè tempore, multi Iudæi in Creta Christi fidem receperunt, tali calamitate ad eam rem inducti.

Iudæus quidam veterator se Moysen esse simulauit, deque cœlo demissum dixit, vti Iudæos, qui illam insulam incolebant, per mare in continentem traduceret. Se namque eundem esse, qui olim Israelem per mare Rubrum ducens, conseruasset. Ad annum integrum nihil aliud moliebatur, quam vt singulas ciuitates totius insulæ peragraret, Iudæos in illis habitantes ad illud credendum impelleret, hortareturque vti omnes suas diuitias & possessiones relinquerent. Nam eos per mare aqua exciccatum in terram promissionis se traiecturum pollicitus est. Illi igitur eiusmodi vana & falsa spe in fraudem illecti, omnia opera quibus vti solebant, deposuerunt, facultates ac fortunas neglexerunt, earumque potestatem illis, qui eas accipere vellent, permiserunt. Vbi dies profectio- ni ab illo veteratore præstituta aduenit, ille præcedere, subsequi omnes cum mulieribus, & pueris cœperunt. Eos ergo ad promontorium mari imminens deducit: ex eo se in mare

A A 2

præci-

SOCRAT. HISTORIAE

præcipitare iubet. Proinde, qui primi ad præcipitium accesserant, ita faciunt: ac pars præcipitio obruti, pars aqua demersi statim perierunt: & nisi diuina prouidentia illis prospectum fuisset, multo plures interiissent. Nam fortè fortuna aderant Christiani, quorum alij piscatores, alij mercatores fuerunt: hi nonnulli eorum aqua prope suffocatos (qui iam tum in calamitate constituti, suam amentiam agnoscere cœperunt) extrahentes conseruauerunt: alios ne se in mare deiicerent, prohibuerunt, exitio eorū, qui ante se præcipites dedissent commonstrato. Iudæi tū fraude patefacta, cum temerariam ipsorum credulitatem incusarunt, tum Pseudomoysem illum occidere contenderunt. At eum nullo modo comprehendere poterant: quippe clam se eorum conspectu subdlexerat. Vnde nonnullorum animis infedit opinio, eum exitialem Dæmonem fuisse, qui ad ipsorum gentis perniciem, hominis speciem induisset. Quocirca multi Iudæi in Creta ea clade impulsī, Iudaismo derelicto, ad fidem Christi se transtulerunt.

De ecclesiæ Nouatianorum conflagratione.

CAPVT XXXVIII.

BReui tempore post, Paulus Nouatianorum Episcopus, etsi vir reuera pius ante habebatur, tamen iam tum de eius sanctimonia multo maior opinio animis hominum concepta fuit. Constantinopoli fortè tale accidit incendium, quale nunquam antea accidisset. Nā magna pars vrbis igni ita conflagrauit, vt fortissima eius munimenta, & locus quidam publicus (qui Achilles dicitur) penitus vastarentur. Postremò ignis in ecclesiam Nouatianorum prope Pelargum sitam irrupit. Itaque Paulus, simul ac ecclesiam in periculum venire cerneret, ad altare profiliens Deo ecclesiæ conseruationem præcibus commendauit, neque pro ciuitate, & ecclesia illa præcari destitit. Deus igitur sicut rei euentus satis declarabat eius præces audiuit. Nam quāquam ignis in ecclesiam tum per ianuas, tum per fenestras iruebat, nihil tamen damni illi omnino attulit: quinetiam tametsi loca vicina flamma vndique vastauit, illam tamen ecclesiam igni circum circa quasi obsessam cernere licuit, eamque incendij furorem diuinitus euicisse. Incendium vbi

duos